

snart jeg har begaaet en Fejl, at indrømme det — og jeg vil anbefale det ærede Medlem at gøre ligesaa (Afbrydelse af *Borgbjerg*) — det kan jo være, men det kan ske — vi kunne jo alle fejle — saa retter jeg den her. I Eksemplet med de 15,000 Kr. opgav jeg, at det kun var 20 Kr. 80 Ø., Skattelettelsen udgjorde, altsaa ca. 5 Kr. pr. Td. Hartkorn, men det rigtige Tal er, at han faar en Lettelse af 30 Kr. 80 Ø., altsaa 7 Kr. 70 Ø. pr. Td. Hartkorn. Jeg fremdrager dette ogsaa, fordi de rigtige Tal i højere Grad vise Retfærdigheden i det ny Skatteprincip i Forhold til det gamle, nemlig at jo mere Gæld en Mand har, des mindre bliver ogsaa i Forhold dertil hans Skat. Det samme gælder ogsaa, hvis f. Eks. en Mand som den, jeg har regnet med, havde en 3—4 ukonfirmerede Børn, idet hans Skat blev i Forhold dertil mindre. Det betragter jeg netop som det retfærdige i Skatteprincippet, at Skatten noget mere retter sig efter Mandens virkelige Skatteevne.

Det ærede Medlem lod nu, som sagt, Tallet staa, men han anførte saa en hel Del snurrige Argumenter mod min Ævne til at udføre Beregninger. Hvis nu de Eksempler, han fremdrog, kun vare snurrige, skulde jeg ikke have rørt derved, men nu viser det sig, at de Paastande, han fremfører, ere lige saa ukorrekte og lige saa løse som hans Beregninger. Det ærede Medlem sagde først, at da jeg sidste Gang stillede mig til Valg, skulde jeg have udtalt, at jeg vilde indmelde mig i det Parti, der kom ind som Flertal i Rigsdagen. Det er ikke sandt, det har jeg aldrig nogen Sinde sagt. Jeg har f. Eks. aldrig sagt, at hvis det ærede Medlems Parti kom ind som Flertal, vilde jeg melde mig ind i det; jeg har heller ikke sagt, at hvis Højre f. Eks. kom ind som Flertal, vilde jeg melde mig ind i det. Jeg har overhovedet ikke sagt, at jeg vilde melde mig ind i hverken det ene eller det andet Parti. Det hele indskrænker sig til, at jeg forbeholdt mig fuld Frihed til at melde mig ind i den Venstregruppe, hvor jeg fandt at kunne udrette mest. Andet foreligger der slet ikke; det er det hele, selv om der har staaet andet i „Socialdemokraten“ og i andre Blade. Jeg indrømmer selvfølgelig, at en

Del af det, der staaar i „Socialdemokraten“ og de andre Blade, kan være sandt, men der er ogsaa en hel Del Løgn iblandt. Saa fremhævede det ærede Medlem, at jeg havde svigtet mine tidligere Venstreprincipper, og at jeg derfor ikke kunde blive tagen til Naade igen af Flertallet i denne Sal. Nu ved jeg ganske vist ikke, om det ærede Medlem har Kendskab til, om jeg kunde komme hverken ud eller ind i mit eget eller et andet Parti. Det skal jeg imidlertid lade staa hen, og jeg skal holde mig udelukkende til dette at „svigte“. Nu har jeg altid hørt, at ingen er saa stor en Synder, at han jo dog kan regne paa Tilgivelse, og dette vilde dog heller ikke være nogen Dødssynd, for hvilken der ikke kunde være Tale om at faa Tilgivelse. Men jeg er mig slet ikke bevidst, at jeg har svigtet noget af mine tidligere Venstreprincipper, og det ærede Medlem nævnte heller ikke, hvilke det skulde være; men det kunde jo være sket, uden at jeg vidste af det — der er jo noget, som hedder Uvidenhedssynder, og man kan jo komme til at synde imod sin Villie, og hvis det ærede Medlem kunde hitte en saadan Uvidenhedssynd, som jeg havde begaaet, og nævne mig den, ja, saa maatte jeg jo finde mig i det. Men selv da kan jeg ikke se, hvad der skulde hindre mig i at komme ind i Venstre-reformpartiet, thi efter det store Opgør, som det ærede Medlem foretog i Gaar, efter hele den Række af Eksempler paa, at baade Regeringen og Regeringspartiet, Venstre-reformpartiet, havde svigtet deres Standpunkter, synes jeg ikke, der kunde være ret meget af det gamle Venstresind tilbage, hverken i denne Regering eller i Venstre-reformpartiet. I det ærede Medlems Øjne maatte alle se ud som plettede og sorte Faar, og naar jeg ogsaa er et plettet og sort Faar, saa kunde jeg jo passe udmærket ind imellem de andre. Jeg kan for øvrigt ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem fik dette i Forbindelse med Skattereformen, det er mig aldeles ufatteligt, det maa det ærede Medlem om.

Dernæst sagde han, at jeg havde regnet med en bestemt kendt Ejendom. Hvorfor siger det ærede Medlem saadan noget, naar det strider aldeles imod det, jeg